

Toimetus ja talitus:
Rakvere Viru Maleva staap
Telefon 8.

Kuulutuste hind:
Kuulutuste küljel 4 s. veeru mm.
Esiküljel . . . 8 " " "
Teksti sees , 12 " " "

V i r u Malevlane

Ilmub kaks korda kuus.

Tellimise hind:
postiga 1 kroon aastas.

Tellimisi võtavad vastu peale maleva staabi kõik kompaniide päälikud ja naiskodukaitse jaoskondade esinaised.

Nr. 3.

Kesknädal, 7. veebruaril 1934. a.

VI aastakäik.

Kaitseliidu vanematekogu esimees ja Noorte Kotkaste peavanem kindral-leitnant JOHAN LAIDONER — 12. veebruaril 1934. a. 50 aastat vana.

**Kindral J. Laidoner Vabadussõjas
Ülemjuhataja-sõjamehena.**

„Ükski rahvas ei o'le võitnud kätte iseseisvust deklaratsioonidega ega manifestatsioonidega. Ka meil tuleb iseseisvus kätte võidelda“.

J. Laidoner.

Novembris 1918 algas Vabadussõda — olukorras, kus Eesti rahvas oli täielikult selleks ette valmistamata nii poliitiliselt ja moraalselt kui majanduslikult ja ka puhtsõjaliselt. Olime paljaste kätega sõna kõige otsemas mõttes. Kuigi vaenlane meie vastu vähemalt esialgu polnud kuigi suur, ometi võis ta meid nii armetus seisukorras panna väga raskesse olukorda. Tegelikult detsembris 1918 olukord oligi kujunenud niivõrd katastroofiliseks, et Eesti Vabariiki ähvardas kokkuvarisemine. Seda tunti eriti seljataguses. Rahvast ja ka paljuid juhtivaid tegelasi oli juba haaramas meelega.

Neil süngedel meeoludel saabus uuesti Eestisse kolonel Johan Laidoner. Ei saa salata, et vastupanu organiseerimiseks vaenlasele oli nii mõndagi tehtud juba enne kolonel Laidoneri astumist meie vägede etteotsa. Kuid on vastuvaidlemata ajalooline tõsiasi, et kava- ja sihikindel võidu organiseerimine Vabadussõjas algas alles kolonel Laidoneri ilmumisega Tallinna. Üks meie andekamaid tolleaegseid poliitikategelasi A. Helat hindab oma mälestustes kolonel J. Laidoneri saabumist järgmiste sõnadega: „Meie võime lihtsalt õnnest kõneleda, et meil leidus raskel silmapilgul Ülemjuhataja selle sõna

tõsisel mõttes. Tänu kindral Laidoneri isiklikele omadusile muutus tema varsti keskkohaks, mille ümber keerles tol ajal kogu riiklik elu! Need sõnad võivad paista nüüd liialdusena. Nad ei ole aga seda tegelikult mitte, vaid kõnelevad ainult lihtsat ajaloolist tõtt.

Sõjaajaloos juba neid juhte loetakse suurteks, kes üleolevate jõu-

judega ja abinõudega on suutnud võita vastase. Kuidas siis nimetada meie Ülemjuhatajat Vabadussõjas kindral Laidoneri, kes viis võidule moraalselt nõrgestatud relvastamata rahva. Kes alanud mõnesaja koolipoisiga 35 km. pealinnast paari nädala jooksul puhastas suurema osa kodumaast vaenlasest ja järgnevate hävitavate löökidega kandis meie võidukad väed eestlaste põliseid sõjateid mööda Ingerimaale, Pihkva, Ostrovi ja Riia alla. Kas ei ole see töö geenius, suurvaimu töö, väarikas seisma maailma kõige kuulsamate väejuhtide suursaavutiste kõrval!

On tõsi, et meie Vabadussõjas oli palju andekaid ja kohusetruid juhte. Veel rohkem oli kangelasi-sõdureid. Kuid nende kõikide vaevad ja jõupingutused, nende lootused ja unistused oleksid olnud asjatud, kui seda kõike poleks kandnud ja kehastanud, juhtinud ja vaimustanud üks murdmatu tahe — meie Ülemjuhataja oma. Kõnelda meie Ülemjuhatajast Vabadussõjas, tähendab kirjeldada Vabadussõda ta tervikus. Pea me olema teadlikud, et Ülemjuhataja ja Vabadussõda on üksteisest lahutamatu d. Viimane ilma esimeseta poleks olnud võimalik, vähemalt mitte niisugusel kujul, nagu teda tunneme praegu — suure, haarava võidusõjana. Meie Ülemjuhataja on meie võidu kehastus, ta kandja ja looja, Eesti rahva ajalooliste unistuste ja lootuste teostaja, kõikide ta vaenlaste kiuste!

Esimene ja vahest kõige raskem

ülesanne Ülemjuhatajale oli sisendada rahvaste ja ka paljudesse juhivateste tegelastesse usku ja lootust, et veel pole kõik kadunud. Pessimiste ja ahastajaid oli tol ajal palju, vahest koguni rohkemgi, kui seda praegu rahuaaja oludes endale suudame kujutada ette. Selle asemel, et panna käed külge ja organiseerida võitu igauks oma ülesannete kohaselt, pandi lootused eeskätt välismaa abile. Ja kui see ei saanud nii kiiresti kui esialgu loodeti, siis kaotati lihtsalt pea. Muuseas ka selle välisabi korraldamise ajal oli tarvis kolonel Laidoneri taolist teo-
nimest. Oli tarvis meest, kes vaevalt kodumaale saabunud väljub uuesti tormisele merele, et 8. dets. 1918 sõita laevaga Liibavisse, kus ta oma tulise isamaalase veenva südamesoojusega viib inglise admiral Sinclairi nii kaugele, et see nõustub kohe sõitma Tallinna.

Olgu tähendatud, et sõit meie pealinna inglastele oli seda vastumeelsem ja raskem, et nad kord olid juba teinud selletaolise katse ja kaotanud sealjuures miini otsas ühe kergeristleja. Toonud Inglise laevastiku Tallinna — sellega oli meie tulevane Ülemjuhataja loonud endale esimese tulevase toetuspunkti Vabariigi territooriumil, millele tuges ta suure julguse ja kavakindlusega asus organiseerima oma suurejoonelist vastupealetungi. Inglise Tallinnas — see oli ühtlasi esimene lootusesäde eesti kodanike südames, mis kõneles sellest, et me pole üksinda, teistest maha jäetud. Selle julge sammuga kolonel J. Laidoner oli korraga saanud korda rohkem kui kõik üleskutsed ja manitsused, millega oli tõidetud rahvast seniajani. Suur Briti maalmariigi merejõud Tallinnas — kas ei olnud see ühtlasi pöördelise tähtsusega suursündmuseks kogu Baltimaade ajaloos, suursündmuseks, millega kolonel J. Laidoner oma kodumaagi tuleviku oli välispoliitiliselt suunanud sinna, kus ta püsib tänapäevgi.

Hinnates kõrgelt välisabi tähtsust, kolonel J. Laidoner Eesti Ülemjuhatajana ei väsinud aga iialgi kordamast üht suurt kandvat mõtet. See on, et kõigepealt on tarvis organiseerida ise end. Et iga juht oma ülesannete kohaselt peab korraldama wastupanu vaenlasele tal endal olevate abinõudega. Tolleaegseil ärevail aegadel see lihtne tõsiasi kippus vägisi ununema. See tuli sellest, et vaenlase jõudu

hinnati üle, mis halvast inimeste endausalduse ja organiseerimisvõime. Sellele ohtlikule nakkushaigusele Ülemjuhataja ühes oma lähimate abilistega astus vastu kogu oma võimu ja autoriteediga. „Meile tungivad kallale ainult vaenlase nõrgad väesalgad, kes ise on desorganiseeritud. Meie taandume eeskätt seepärast, et meie ei suuda organiseeruda. Tarvis on end kiiresti korraldada ja vastu panna.” Need ja sarnased mõtted läbistavad punase niidina kõiki Ülemjuhataja käsukirju ja korraldusi sõja esimestel päevadel.

Klassikaline selles mõttes on kolonel Laidoneri käsukiri 29. detsembrist, mis lõpeb järgmiselt: „Vabariigi kodanikud! Teie poole pöörab Vägede Ülemjuhataja riigi saatuslikul tunnil. Iga mees, kel kallis on vabadus ja demokraatlik riigikord, rahva hea käekäik ning maa parem tulevik, peab sõjariistad kätte võtma, et võimaldada vaenlase välja tõrjumist Eestimaa piiridest.” Sama käsukirjaga kästi igas linnas ja maakonnas seada sõjavalmis ja saata lahinguväljale üks kaitsepataljon, mis pidi koosnema vabatahtlikest. Vabatahtlike kokkukutsumise põhimõte sel viisil üles võetuna, andis häid tagajärgi ja lühikese aja marssisid rindele kaitsepataljonid Tallinnast, Pärnust, Viljandist, Paidest, Tartust ja Võrust. Jalaväeüksuste kõrval kasvasid nagu seened maast soomusautod ja soomusrongid ning Kaitseliit, tärkasid suurtükivägi, ratsavägi, laevastik, diviiside ja brigaadide juhatused. Eesti vägede kõrval tekkisid meie Ülemjuhataja hoole all lätlaste ja ingerlaste väeosad ning korraldati Põhja korpus ja Balti pataljon, aidades kõik kergendada meie, Eesti, vägede seisukorda rindel. Neile lisandusid juba nimetatud Inglise laevastik, soomlaste väeosad, Rootsi ja Daani kompaniid. See oli lõpuks terve rahvusvaheline armee, kes teotses Vabadussõjas meie Ülemjuhataja all, sai temalt endale ülesanded ja juhatused. Tuleta me meelde, et kolonel J. Laidoner 14. detsembril operatiivstaabi ülemana alustas oma tööd 15.000 mehega ja juba maikuu lõpul, enne meie suuri kevadisi pealetunge ta käsutuses oli 75.000-line sõjavägi ja 112.000-line kaitseliit. Kas pole see suurejooneline organisatsiooniline töö, mis viie kuu jooksul on teostatud, lüües ühtlasi rindel ägedaid lahinguid vaenlasega. Kas ei kõnele see töö sellest, et meie Ülemjuhataja pärast seda, kui ta oli saavutanud

pöörde rahva meeleolus, on olnud eeskätt andekas organisator ja looja, kes meie rahva elavad jõud ja endakaitse tahte oma suurte plaanide kohaselt on valanud kindlatesse vormidesse, mis on ainuüksi võimalised kindlustama edu sõjaväljal.

Välisriikide esindajad kindral Laidonerist.

Meie vabadusvõitluse päevil valmistas suuri raskusi asjaolu, et nii Loode armee kui vene valged väed üldse omasid suure poliitilise kaalu liitlaste juures, kes pidid ühtlasi toetama ka meid. Oli üldiseks nähtuseks Vabadussõjas, et liitriikide ametlikud esindajad, kes tulid Tallinna, olid alul eranditult häälestatud Loode armee poolehoidjatena, meie aga suhtusid kui mitte just vaenulikkult, siis vähemalt külmalt ja tagasihoidlikult. Kindral Laidoneri suur asjatundlikkus ja sõbralikkus ühenduses erakordse läbitungivusega, millega ta suutis lahendada kõige keerulisemaidki sõjapoliitilisi küsimusi, võitis aga peagi suure poolehoidu ja lugupidamise ka välisriikide ametlike esindajate juures, kes selle varsti kandsid üle meie rahvaväele ja kogu Eesti Vabariigile. Et see nii on, seda tõendavad arvukad artiklid ja kirjutised, kus vabadussõjaaegsed Inglise, Prantsuse, Poola ja teiste riikide esindajad Eestis nüüd, kindral Laidoneri 50-a. sünnipäeva puhul, väljendavad oma sügavat austust selle suurima Eesti rahva juhi isikule ja kodumaale. Alljärgnevas olgu toodud mõned väljavõtted neist artiklitest:

Liitriikide Baltimaade esindajate juht inglise kindral H. Gough: „Eestile oli õnneks, et tol ajal seisis tema teenistuses selline mees kui kindral Laidoner. Ta oli noor, tugev, tark, rahulik ja arukas oma mõttekäikudes ja otsustes. Kõige selle taga seisis tugev ja julge süda. Need suured omadused ei võinud jääda minule tähelepanematuks ning kutsusid minus välja armastuse ja vaimustuse ta vastu.”

Inglise brigaadi kindral A. Burt: „Ta (kindral Laidoner) oli noor, rahulik, selge mõttekäiguga, ja vaatamata uutele tekkinud raskustele kindel endas ja oma vägedes. Sellise juhiga kui kindral Laidoner läheb praegu ja tulevikuski iga Eesti

mees, naine ja laps, kaitses oma isamaad, surma!"

Inglise Soomelahes teotseva laevastiku juht admiral W. Cowan: „Kindral Laidoneri hiilgav, süremeelne, elav iseloom ei paistnud kunagi selgemalt kui siis, kus seisukord oli kõige hädaohtlikum. Ta oli väsimatu võitleja, kes armastas ja uskus oma julget sõjaväge ja rahvast. Niisama kui meie suur juht hertsog Wellington ja hiljem Lord Kitchener, ilmus ka kindral Laidoner kohtadele, kus seisukord oli kõige hädaohtlikum ja kriitilisem ning ei hoidnud kunagi tagasi võitlustormidest ja pingutustest.”

Kindral Laidoner oli Balti riikide solidariteedi idee kandja,” kirjutab Poola armee esimene esindaja Eestis, kolonel A. Z. Myszkowski, kes iseloomustab ühtlasi meie Ülemjuhatajat järgm.: „Ei olnud raske panna tähele neid kõrgeid iseloomuomadusi, mis selle juhi olid tõstnud armee etteotsa. Eriti köitis mind ta kiire, erakordselt kaine ja reaalne otsustamisvõime, mis ilmnis keerukate sõjaliste ja poliitiliste olukordade lahendamisel, ja tema õige arusaamine Balti riikide olemasolu eeltingimustest. Neile vaimuomadustele seltsis veel palju teisi: juhi suur tahtejõud, sõduri iseloomukindlus ning visadus ja oskus enamlikes revolutsiooni keerises Eesti väikesel pinnal hoida alal rahu ja usku võitu, seda usku sisendada vägedesse ja vahelduva õnnega lahingutes lõpuks võita.”

Prantsuse esindaja Baltimaail kolonel R. Hurstel: „See, kellega mul olid kõige pidevamad suhted, oli kindral Laidoner. Ta rasked ülesanded Ülemjuhatajana, ta suur populaarsus ja kuulsus sisendasid kindralisse teatava uhkusetunde, mida aga tasandas mehe tõeline intelligent ja loomulik tagasihoidlikkus. Ta elav, otsekohene vaade ilmutas suurt mõistust ja iseloomukindlust. Südamlikud vestlused kindraliga näitasid teda mulle täiesti tasakaalustatuna ja väga arusaajana, kokkuvõttes — tugeva rassi tublima esindajana.”

Kui nii mitmesuguste rahvuste ja riikide esindajad niisuguse vaimustuse ja austusega kirjutavad kindral Laidonerist, siis pole vähematki kahtlust, et meie Ülemjuhataja isik Vabadussõjas oma suurejoonelise, eduka ja mitmekülse tegevusega oli võitnud laialise populaarsuse ja kuulsuse mitte ainult kodumaal vaid

ka välisriikides. Kindral Laidoner Vabadussõjas välismaa silmis oli tõusnud tõesti meie rahva suurimaks juhiks ja kangelaskujuks, „tugeva rassi tublimaks esindajaks”, nagu seda õigusega märgib prantsuse kolonel.

Isamaa kutsub uuesti.

Riigikoguliikmena oli kindral Laidoner kahtlemata väljapaistvam kuju meie parlamendis. Ometi töö Riigikogus ei suutnud hoopiski rahuldada meie Ülemjuhatajat, vaid ümberpöörduvalt kasvatas temas järjest suureneva pettumuse. Selle põhjuseks oli asjaolu, et kindral Laidoner oli meie parlamendilt oodanud tulusat tegevust kogu rahva üldhuvides, nägi aga varsti, et Riigikogu lõviosa oma ajast ja energiast kulutab kitsarinnalisele parteipoliitilisele võitlusele ja tülitsemisele. Ka kõige suurem riikliku tähtsusega küsimusi hindas Riigikogus iga poliitiline rühmitus eeskätt oma kitsaste parteipoliitiliste huvide seisukohalt, mis ühise keele ja kokkuleppe leidmise parlamendis iga aastaga tegi järjest raskemaks. Riigikogust aga parteipoliitiline võitlus kandus kogu meie riigi sisemisse ellu, avalikku arvamusse, omavalitsustesse jne. Kõik see nõrgendas niivõrd meie sisemist elujõudu väikerahvana, et meie ajalooline vastane, vene kommunism, arvas uuesti olevat jõudnud paraja aja surmava hoobi andmiseks Eesti Vabariigile. Järgnes 1924. a. 1. detsembri mässukatse, mis oma iseloomult sarnanes täielikult 1918. a. novembrikuu kallaletungile. Ja raskel otsustaval hetkel, kus oli jällegi kaalul kogu Eesti saatus ja parem tulevik, rahvas tõusis uuesti ja valis jällegi üksmeelselt oma Juhiks ja Ülemjuhatajaks Vabadussõja aegse kangelase kindral Johan Laidoneri. Lühikese ajaga kindral Laidoner tänu oma suurele riigimehelikule osavusele ja autoriteedile suutis maal panna maksma kindla korra ja julgeoleku. Tema laialiselt tuntud nimi üksinda tagas, et ka meile sõbralikes välisriikides Eesti Vabariigi vastu tõusis uuesti usaldus ja lugupidamine.

Esimese detsembri mässukatse mahasurumisel selgus veel kord, et kindral Laidoner oma suurt võimu ja rahva absoluutset usaldust tema vastu kasutas ainult meie demokraatliku riigikorra kindlustamiseks ja kõvendamiseks, ning ei kõige vähemalgi määral oma isiklikes huvides.

Kindral Laidoner nõuab esimesena põhiseaduse muutmist.

Pärast rahuliku seisukorra maksmapanemist riigis kõik poliitilised parteid oma esindajate kaudu tegid kindral Laidonerile üksmeelse ettepaneku tulla Riigivanemaks. Kindral Laidoner lükkas aga seegi kord austava ettepaneku tagasi, nagu ta seda oli teinud korduvalt varemgi. Keeldumise põhjendusena tõi kindral ette, et maksva põhiseaduse järele Vabariigi Valitsuse tegevus on täielikult sõltuv Riigikogu meeleoludest. Neil tingimustel pole mõeldav valitsuse kavakindel ja intensiivne tegevus üldriiklikes huvides, kuna see käiks tihti risti vastu erakondade huvidele.

Ühtlasi rõhutas kindral Laidoner juba siis tungivat vajadust maksva põhiseaduse muutmiseks, nagu ta juba selle koostamisel kohe pärast Vabadussõda oli kindlasti pooldanud rahva valitava, iseseisva presidenti ametisse seadmist. Kaugelenägeliku riigimehena kindral J. Laidoner oli seega algusest peale pooldanud küll demokraatlikku, ometi aga kindlat ja tugevat riigivõimu, mille kandjaks ja kehastajaks Riigikogu kõrval pidi olema rahva valitud parteitu, täiesti iseseisev ja rippumatu president. Kuna Asutava Kogu poolt vastu võetud põhiseadus presidendi instituuti ei olnud ette näinud, siis kindral Laidoner oma isiklikel kogemustel Riigikogu töös veendus varsti tungivas vajaduses muuta maksvat põhiseadust.

Kindral J. Laidoner rahuajal kaitseväge ja kaitseväe ja kaitseväe ja kaitseväe töö.

Vabanenud täielikult poliitilisest elust ja tegevusest võis kindral Laidoner enda edaspidi seda täielikult pühendada meie riigikaitse küsimustele. Lugupidamises ja austuses oma Vabadussõja aegse Juhi vastu on rahvas kindral Laidonerile alati vaadanud kui meie tulevasele Ülemjuhatajale. Kantud sellest usaldustundest on kindral Laidoner rahuajal pidevalt jälginud meie kaitseväge arengut, ta tööd ja tegevust kõigil aladel. Riigikaitse komisjoni esimehena, võttes samuti osa kõigist tähtsamast sõjanõukogu istungeist, oli kindral Laidoneril võimalus avaldada oma autoriteetseid ar-

vamusi kõigi suuremate muudatuste ja uuenduste kohta kaitsevæes. Mitmeid tähtsaid küsimusi on ta algatanud koguni iseseisvalt, muu hulgas näiteks meie kaitsevæe kõrgema juhtimise korraldamise küsimuse, mille tagajärjel 1933. a. kutsutigi ellu Riigikaitse-nõukogu.

Kõrvuti ametliku tööga riigikaitse alal on kindral Laidoner eriti viimasel aastatel loonud väga tiheda isikliku sideme meie kaitsevæe juhtkonnaga, võttes osa kõigist meie tähtsamatest õppustest kaitsevæes, esinedes aga ühtlasi ka isiklikult huvitavate ja sisukate ettekannetega nii Kõrgemas Sõjakoolis kui Ohvitserikogudes. Samal ajal on kindral Laidoner energiliselt juhtinud oma endiste lahingukaaslaste, Vabadusristi Kavaleride, organiseerimistööd ja 1933. a. asunud ka suure eduga korraldama ja organiseerima meie arvuka reservohvitseride pere elu ja tegevust.

Alalise sõjavæe kõrval oli kindral Laidoner juba Vabadussõjas rõhutanud tugeva Kaitseleidiu organiseerimise vajadust, kelle kätte tegelikult usaldatigi riigi sisemise julgeoleku kindlustamine sõjaajal. Pärast 1. detsembri sündmusi, kus Kaitseleiidit kutsuti uuesti ellu, pühendas kindral Laidoner selle vanematekogu esimehena, palju jõudu ja tähelepanu ta organiseerimisele ja korraldamisele. Hiljem, kui Kaitseleidiu juures kutsuti Noorte Kotkaste näol ellu noorte osakond, võttis meie Ülemjuhataja heameelega enda peale selle organisatsiooni peavanema vastutusriikka kooha. „Meie tulevik on meie noorsugu“, see on olnud alati kindral Laidoneri juhtivaks loosungiks, mille tõttu ta hoolimata oma mitmekülgsest tegevusest, on alati suure tähelepanu ja mõjuga toetanud Noorte Kotkaste tööd ja tegevust. Lugupeetud peavanema külaskäigud Viimsi Noorte Kotkaste laagrisse 1933. aastal, eriti aga ta huviküllased ja sisurikkad lõkettulejutustused seal võeti vastu kõigi noorte poolt suure vaimustuse ja poolehoiduga.

Kindral J. Laidoneri sünnipäeva puhul ilmunud ülevaateandmetel.

G. Vaheri

Kol.-leitn., Viru maleva päalik.

KAITSELEIDU ÜLEMA KÄSUKIRI.

Nr. 3.

Tallinnas, 17. jaanuaril 1934 a.

§ 1.

Kaitseleidiu kõrgemaks ülesandeks on seaduslike võimude abistami-

ne Eestis maksva põhiseadusliku riigikorra ja kodanikkude julgeoleku kaitsemisel. Seda kaitseleidiu organisatsiooni kandvat mõtet ja suurt ning sügavat aadet on kaitseleiidit omas tegevuses alati tõsiselt ja teadlikult võtnud ja sellest vankumatult kinni pidanud, millega ärateeninud meie rahva üldise rahulolemise.

Läinud aasta oktoobris muutis eesti rahvas omal tahtel seni maksnud põhiseadust, et ajaga kaasasamudes oma riigiellu ja korda tuua aastate jooksul tarvilikkudeks osutunud uuendusi ja värskendusi.

Uus põhiseadus hakkab maksma 24. jaanuaril s. a.

Sel päeval uuendamise mõtetes kõik oma kaitseleiiditlase pühalikku töötust ja oleme valmis samase aususega, otsekoheusega ja südidusega uue põhiseaduse alusel täitma vabatahtlikult endile võetuid kodukaitse kõrgeid ülesandeid nagu oleme seda teinud varemini.

Seks kohustab meid meie kodu, kodukaitse õilis siht ja mõte ja meie kõikide parem tulevik.

Käesolev käsukiri avaldada kõigis malevate käsukirjades ja „Maleva Teataja’tes”.

J. Roska.

Kindral-major
Kaitseleidiu ülem.

KÄSUKIRI VIRU MALEVALE.

Nr. 2.

27. jaanuaril 1934 a. Rakveres.

§ 1.

Lugeda ümbermuudatatuks Palmse kompani Võsu rühm Palmse kompani merirühmaks, alates 24. jaanuarist s. a.

Luban merirühmal tegevust alata merirühmade tegevuskava alusel ja rühma koosseisu kuuluvatel malevlastel kanda vastavat vormi.

Õiendus: ljh. nr. 122.

§ 2.

Avaldan Palmse kompani merirühma koosseisu kuuluvate kaitseleiiditlaste nimekirja:

Rühma päalik — lipn. Paul Greenvaldt.

Rühma päaliku abi — lipnik Harry Jürgens.

Rühma sanitar — Harald Hagemann.

Paat nr. 1 (asukohaga Võsu).

1. paadi juht — Richard Meikar.

2. signalist — Gustav Losberg.

3. motorist — Aleksander Ingliskoff.

Paat nr. 2 (asukohaga Käsmu).

1. paadi juht — Joh. Liholm.

2. paadi juhi abi — Ernst Soobach.

3. signalist — Reinhold Seemann.

4. motorist — Arnold Markson.

5. motoristi abi — Friedrich Seemann.

Paat nr. 3 (asukohaga Pedasaare).

1. paadi juht — Leopold Mühlbach.

2. paadi juhi abi — Rudolf Pootsmann.

3. signalist — Paul Mühlbach.

4. motorist — Friedrich Löbu.

5. motoristi abi — Herbert Pontus.

Paat nr. 4 (asukohaga Lobi).

1. paadi juht — Harald Reinberg.

2. signalist — Isak Tomula.

3. motorist — Johannes Veermann.

Sidevaatluspost (Käsmu).

1. posti vanem — Johannes Kaja.

2. posti vanema abi — Erich Scheffer.

3. signalist — Karl Konga.

4. signalist — Leon Konga.

Õiendus: ljh. nr. 122.

§ 3.

III õppepiirkonna instruktor n.-ltn. G. Sooden kandis ette, et tema on haige olnud 1. jaanuarist kuni 20. jaanuarini s. a.

Õiendus: ljh. nr. 93.

§ 4.

IV õppepiirkonna instruktor n.-ltn. J. Teksal kandis ette, et tema on Elvas suusatamise kursustel haigestunud, mille tõttu 21. jaan. s. a. koju ravimisele sõitnud.

Õiendus: ljh. nr. 1608.

§ 5.

Üksuste juhatuste otsuste põhjal üksustesse vastuvõetud kodanikud lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata üksuste koosseisudesse soovivalduse lehtedel näidatud ajast arvates järgmiselt:

I Rakvere malevkonna koosseisu:

Hugo Mennert, Jaani p., Viktor Johannese p. Tipner, Ferdinand Jaani p. Laur, August Tinnuri, Rudolf Leemets, Hugo Karli p. Nõmtak, Endel Rudolfi p. Eisemann, Roman Otto p. Vilks.

Palmse kompani merirühma koosseisu:

Arnold Jaani p. Markson, Johannes Johannese p. Liholm, Leonhard Karli p. Konga, Erich Karli p. Scheffer, Ernst Jakobi p. Soobach, Karl Karli p. Konga.

Tudu üksikrühma koosseisu:

Arnold Trell, Anton Pöld, Arnold Mihkli p. Toomingas.

Õiendus: ljh. nr. 96, 123, 104.

§ 6.

Jaoskondade juhataste otsuste põhjal jaoskondadesse vastuvõetud kodanikud lugeda ringkonda vastuvõetuks ja arvata jaoskondade koosseisudesse sooviavalduse lehtedel näidatud ajast arvates järgmiselt:

Simuna jaoskonna koosseisu:

Helene Jaani t. Aalbau, Meta Johannese t. Huuk, Anete Blum, Alide Jaani t. Abo, Meeri Kümnik, Magda Laur, Meeri Jürgenthal, Olga Päärut. Laur, Alide Karli t. Haiba, Helmi Jaani t. Kaasik, Adline-Emilie Schumann, Alma Jaani t. Bachhaus, Agnes Ernsti t. Liblik, Hilda Touart, Anete Karla t. Hübner, Hermine Karli t. Einling, Anete Johannese t. Vorm.

Sõmeru jaoskonna koosseisu:

Alide Mihkli t. Kasesalk.

Rakvere suurtükiväe divisjoni jsk. koosseisu:

Adele Jüri t. Konso ja Salme Kukkur.

Salla jaoskonna koosseisu:

Hilda Joonuks.

Vihula jaoskonna koosseisu:

Elsa Habicht ja Marta Korn.

Õiendus: ljh. nr. 76, 1566, 107.

§ 7.

Paasvere kompani kaitseliitlane Aksel Hansu p. Flink kui kaitseväest tagasi tulnud ja uuesti kompanisse astunud lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata Paasvere kompani koosseisu 10. jaanuarist s. a. arvates.

Õiendus: ljh. nr. 68.

§ 8.

Maleva koosseisust ja üksuste nimekirjadest mahakustutada kaitseliitlasi järgmiselt:

I Rakvere malevkonna koosseisust:

Omavalitsuse soovil — Karl Pihlak ja Erich Tambek, arvates 9. jaan. s. a.

Elukoha muutmise tõttu — Heinrich Juhkam, Otto Laur, Karl Siider, Edgar Siider, arvates 9. jaan. s. a.

Kaitseväeteenistusse mineku tõttu — Voldemar Nurk, arvates 9. nov. s. a.

Kaitsel. tegevusest mitte osavõtmise tõttu — Leonhard Einborg, 9. jaan. s. a. arvates.

Tudu üksikrühma koosseisust.

Tervislistel põhjustel — Albert Jaani p. Lepasaar, arvates 30. dets. m. a.

Tudulinna kompani koosseisust:

Omavalitsuse soovil — Adolf Maasik, ar-

vates 22. jaan. s. a.

Palmse kompani koosseisust:

Kaitseväeteenistusse mineku tõttu — Aser Taneli p. Joosepson, arvates 24. jaan. s. a.

Kui kohtualune — Felix Johannese p. Romm, arvates 24. jaan. s. a.

Tudulinna kompani koosseisust:

Kaitseväeteenistusse mineku tõttu — Aleksander Blum, arvates 8. nov. m. a.

Elukoha muutmise tõttu — Bruno Ahse, arvates 8. nov. m. a.

Õiendus: ljh. nr. 1462, 121, 102, 104, 96.

§ 9.

Ringkonna koosseisust ja Rägavere jaoskonna nimekirjast lugeda lahkunuks liige Linda Allika, arvates 17. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 37.

§ 10.

Käskukiri nr. 24 § 1 — 33. a. rühma päälük August Tenneberg'i kohta maksvusetaks lugeda.

§ 11.

Käskukiri nr. 1 § 12 maksvusetaks lugeda Rakvere jaoskonna liigete Sofie Blaubrik'i, Linda Agger'i, Hilda Valter'i ja Ella Kivivälja kohta.

§ 12.

Vao kompani juhataste otsuste põhjal kompanisse vastuvõetud kod. Vold. Gustavi p. Petron lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata Vao kompani koosseisu, arvates 22. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 1400.

§ 13.

Heidan kaitseliidust jäänud välja Peresaare üksikrühma jao päälük Elmar Ilvese kui kõlbmata kaitseliitlase, arvates 20. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 105.

§ 14.

III õppepiirkonna instruktor n.-ltn. G. Sooden kandis ette, et tema on Tallinna kaadri ohvitseri kutse katsete ettevalmistamise katsetele väljasõitnud 22. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 126.

§ 15.

Üksuste juhataste otsuste põhjal üksustesse vastuvõetud kodanikud lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata üksuste koosseisudesse sooviavalduse lehtedel näidatud ajast arvates järgmiselt:

Kunda kompani koosseisu:

Max Diedrichi p. Kennberg.

Lüganuse malvk. staabi k-do koosseisu:

Ralf Riisberg.

Lüganuse kompani koosseisu:

Arnold Mikker.

Kiviõli üksikrühma koosseisu:

Karl Ersto, Aleksander Ellik, Aleksander Ammermann, Karl Aamer, Mihkel Post, Karl Eller, Villem Kansvik, Valentin Vaino, Evald Puskar, Aleksander Skanits, Egon Bedmann, Edgar Adamson ja Grigori Uleksin.

Õiendus: ljh. nr. 142, 31.

§ 16.

Lugeda moodustatuks Kiviõli üksikrühma juure Küttejõu jagu, arvates 30. jaanuarist s. a. Kinnitan Küttejõu jao päälük Karl Ersto, samast ajast arvates.

Õiendus: ljh. nr. 142.

§ 17.

Kinnitan Lüganuse malevkonna sidepäälük k. t. Ralf Riisbergi, arvates 30. jaanuarist 1934 a.

Õiendus: ljh. nr. 142.

§ 18.

Jaoskondade juhataste otsuste põhjal jaoskondadesse vastuvõetud kod. lugeda ringkonda vastuvõetuks ja arvata jaoskondade koosseisudesse sooviavalduse lehtedel näidatud ajast arvates järgmiselt:

Sõmeru jaoskonna koosseisu:

Leontine Jalakas.

Lüganuse jaoskonna koosseisu:

Aino Lont, Elfriede Innos, Elsa Paavo, Ellen Muda ja Ella Volmer.

Haljala jaoskonna koosseisu:

Linda Lepik.

Kunda-Malla jaoskonna koosseisu:

Elsa Pakker.

Õiendus: ljh. nr. 24, 151, 142.

§ 19.

Ringkonna koosseisust ja jaoskondade nimekirjadest mahakustutada liikmeid järgmiselt:

Jõhvi jaoskonna nimekirjast:

Omavalitsuse soovil — Iuuli Teever ja Pauline Vilo, arvates 31. jaan. s. a.

K.-Malla jaoskonna nimekirjast:

Naiskoduk. tegev. mitte osavõtmise pärast — Alice Mäe, arvates 1. veebr. s. a.

Surma läbi lahkunud — Ella Rotmann, arvates 1. veebr. s. a.

Elukoha muutmise tõttu — Ljubov Boguslavsky, arvates 1. veebr. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 154, 150.

§ 20.

Maleva koosseisust ja üksuste nimekirjadest mahakustutada kaitseliitlasi järgmiselt:

Iisaku kompani koosseisust:

Omavalitsuse soovil — Bernhard Päll, Vaabo Einvald — arvates 30. jaan. s. a.

Maidla kompani koosseisust:

Surma läbi lahkunud — Mihkel Maakus, arvates 30. jaan. s. a.

Kaitseväeteenistesse mineku tõttu
— Ilmar Männi, arvates 30. jaan.
s. a.

Õiendus: ljh. nr. 144, 146.

§ 21.

Vabastan Iisaku kompani jao pääliku Bruno Oika jao pääliku kohuste täitmisest omal soovil, arvates 1. jaan. s. a.

Kinnitan uueks jao päälikuks kl. Mitrefan Meister'i, arvates 1. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 147.

§ 22.

Naiskodukaitse Vihula jaoskonna liikmed kandsid ette, et nemad on oma perekonnanime abiellumise tõttu muutnud järgmiselt:

Edith Länts — Kivistik'iks ja Olga Linverk — Aurik'iks, missugused muudatused nende sooviavalduse lehtedele sisse kanda.

Õiendus: ljh. nr. 150.

§ 23.

Naiskodukaitse Kohtla jaoskonna liige Helmi Peebo kandis ette, et tema on oma perekonnanime abiellumise tõttu muutnud Helmi Sakermann'iks, missugune muudatus tema sooviavalduse lehte sisse kanda.

Õiendus: ljh. nr. 150.

§ 24.

Naiskodukaitse Kohtla jaoskonna liige Emilie Kaup lugeda tegevliikme kohustest vabastatuks ja arvata toetajaks liikmeks, arvates 31. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 150.

§ 25.

Kiviõli üksikrühma malevlane Klaus Ernsti p. Hoerschelmann lugeda tegevliikme kohustest vabastatuks ja arvata toetajaks liikmeks, arvates 30. jaanuarist s. a.

Õiendus: ljh. nr. 143.

§ 26.

Maleva koosseisust ja Rakvere valla kompani nimekirjast mahakutsutada Artur Vihmann kaitseväeteenistusse mineku tõttu, arvates 1. nov. 1933. a.

Õiendus: ljh. nr. 57.

§ 27.

Vihula kompani kaitseleitlane Hermann Johannese p. Räämet kui kaitseväest tagasi tulnud ja uuesti kompanisse astunud lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata Vihula kompani koosseisu, arvates 7. nov. 1933. aastast.

Õiendus: ljh. nr. 1472.

§ 28.

Haljala kompani kaitseleitlane Julius Tambik kui kaitseväest tagasi tulnud ja uuesti kompanisse astunud lugeda malevasse vastuvõetuks ja

arvata Haljala kompani koosseisu, arvates 15. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 136.

§ 29.

Üksuste juhatuste otsuste põhjal üksustesse vastuvõetud kodanikud lugeda malevasse vastuvõetuks ja arvata üksuste koosseisudesse järgmiselt:

Haljala kompani koosseisu:

Johannes Lillo, arvates 15. jaan. s. a.

Kalvi kompani koosseisu:

Karl Johannese p. Seene, arvates 14. jaan. s. a.

Õiendus: ljh. nr. 70, 136.

§ 30.

Käsukiri nr. 1 § 17 lugeda maksusetaks Peresaare üksikrühma kaitseleitlase Arnold Maasik'i kohta.

Õiendus: ljh. nr. 852 — 33.

Alguskirjale allakirjutanud:

G. V a h e r,
kolonel-leitnant,
Viru Maleva päälik.

Vabariigi

Ärikiri.

Ohvitseride Keskkogu

J u h a t u s.

31. jaanuar 1934 a.

Nr. 17.

Tallinn, Raekoja pl. 14.

Kõigile ohvitseridekogude juhatustele.

On soovitatav, et kõik ohvitseridekogud ja nende liikmed: 1) kindral Laidoneri 50. sünnipäeva pühitsemiseks korraldatavate avalikkude aktuste korraldamisel seltskondlikele organisatsioonidele kõigiti kaasa aitaksid;

2) kutsuks kokku ohvitseridekogu pidulikud koosolekud, kus ettekanakse selleks päevaks välja antavast teosest vähemalt peatükid „Eessõna” (Ajalooline sissejuhatav osa) „Eluloolisi andmeid” ja „Lõppsõna”.

3) aitaks kaasa väeosades ja asutistes korraldatavatele aktustele või kõnekoosolekutele.

G. J o n s o n,
kindral-major.
Esimees.

M. T u i s k,
kol.-leitn.
Sekretär.

Kõikidele maleva pealikele.

Palun kõikidele kaitseleitide ohvitseridekogu liikmetele käesoleva kirja sisu teatavaks teha soovitades ühtlasi selle kohaselt talitada.

31. I. 34. a.

Tallinnas.

J. M a i d e,
kolonel.
Peastaabi ülem.

E. V.

Ärikiri.

KAITSELIIDU

ÜLEM.

31. jaanuar 1934 a.

Nr. 89-s 33.

Tallinn.

Kõikidele maleva pealikele.

Kaitseleitide vanematekogu esimehe ja Noorte Kotkaste peavanema kindral J. Laidoneri 50. sünnipäeva puhul:

1) soovitada kaitseleitlasile, naiskodukaitse ja noorte organisatsioonide liikmeile osa võtta sel puhul korraldatavatest avalikkudest aktustest, kõnekoosolekutest ja teistest pidulikkudest sündmustest;

2) kui mõnes kohas üldiseid avalikke aktusi ei peaks korraldatama, siis 11. ja 12. veebruaril võimaluste piires korraldada kaitseleitide enese (sisemisi, — ainult oma liikmeile) pidulikke koondusi, aktusi või kõnekoosolekuid juubilaril eluloo ja tema tähtsuse selgitamiseks ja meeletuletamiseks, eriti allakriipsutades tema tööd ja tegevust kaitseleitide alal;

3) kui kohalikud algatajad on teised mitte poliitilised organisatsioonid, — siis aktuste või kõnekoosolekute korraldamise väärikaks läbiviimiseks võimaluste piires kaasa aidata.

J. R o s k a,
kindral-major.

J. M a i d e,
kolonel,
Peastaabi ülem.

Ärikiri.

KÄSUKIRI

JÕHVI MALEVKONNALE.

Nr. 34.

26. jaanuaril 1934 a. Jõhvis.

§ 1.

Määrän kompani- ja õppe-päälikutel üledkoosoleku 11. veebruaril s. a. kell 1200 malevkonna staabis.

Päevakorras:

1. Päälikute ja noormalevlaste õppuste korraldamise küsimus.
2. Suusküksuste korraldamine, täiendamine ja vastava varustuse muretsemine.
3. Lasketegevuse läbiviimine talisel perioodil.
4. Üksuste moodustamise küsimus sügisteks manöövriteks k. a.
5. Koosolekul ülestõstetud küsimused.

Koosolekule ilmumine sunduslik.

§ 2.

Määrän malevkonna laskurklubi juhatuse koosoleku 4. veebruaril s. a.

kell 1200 malevkonna staabis. Päevakord väljatöötada klubi päälikul.

§ 3.

Minu ksk. nr. 33 § 2 täienduseks suuskmeeskondade vanematel kasutada praegust vaheaega meeskondade ülesvõtmiseks.

§ 4.

Avaldan tänu malevkonna orkest-rile hea ja korraliku esinemise eest malevkonna kinnisel peol 19. jaanuaril s. a.

Alguskirjale allakirjutanud:

R. Tomberg,
major.

Jõhvi Malevkonna päälilik.

Kõigile jaoskondade esinaistele.

Palun kõiki jaoskondade esinai-si järeldaada, et sooviavalduse lehte-de peal oleks märgitud „juhatus e-ot-sus vastuvõtmise kohta” ja vastuta-jate allkirjad.

L. Kasemets,
Ringkonna esinaine k. t.

Teadaanne.

Voka valla kompani korrapidajate järjekord kompani staabis 1. veebr. — 1. aprillini 1934 a.

6. veebruaril relv. plk. J. Veit-mann.

13. veebruaril sp. plk. K. Tenis.

20. veebruaril maj. pl. P. Leu-feldt.

27. veebruaril komp. pl. abi J. Nei-landt.

6. märtsil rhm. pl. N. Blau.

13. märtsil rhm. pl. abi E. Eljas.

20. märtsil meri rühma pl. J. Kärje.

27. märtsil meri rühma pl. abi A. Seier.

Korrapidamise algus kell 1900.

K. Otto,
Kompanii päälilik

On ilmunud „Naiskodukaitse raa-mat”, milles kirjutatakse Naiskodu-kaitse tegewusest 1925 a. — 1933 a. Raamatut võib Ringkonna Juhatu-selt saada. Hind 40 senti.

L. Kasemets,
Esinaine k. t.

Ringkonna Juhatus tööpäevad on igal neljapäeval kella 12—15 Maleva staabi ruumes.

L. Kasemets,
Esinaine k. t.

Esialgseid juhtnööre „Kodutütarde” koonduste korraldamisel.

Rühma koondus: ¼ tundi enne koonduse algust ilmub kohale korra-pidaja. Korrapidaja on vastutav sel-le eest, et ruumid oleksid korras ning et käesolevaks koonduseks tarvismi-nevad õppevahendid oleksid kohal. Ka hoolitseb ta selle eest, et ruumis oleks laud ning laual tarvilikud ese-med (lipp, päevaraamat, tint, sulg jne.).

Ilmuvad rühma liikmed ja igaiüks neist märgib rühma päevaraamatus-se oma nime ja ilmumise aja.

Ilmub rühmavanem. Korrapidaja tõuseb laua tagant ning annab märku rühmale tervitamiseks. Liikmed tervitavad rühmavanemat vaikselt seistes valveseisakus.

Rühmavanem asub laua taha ja tema märguandmisel (sellekohane käeviibe) asuvad liikmed poolkaares laua ette, rühmavanema abi pare-mal tiival ja korrapidaja vasakul. Asetus teostub salkade suhtes nii, et üks salk järgneb teisele, salgavanem salga paremal tiival. Rühmavanema sõnamisel „tervitus lipule!”, tõmbab ta lipu vardasse, liikmed tervitavad lippu ja laulavad „kodutütarde” laulu.

Märkus: Senikaua kuni pole või ei osata veel seda, lauldakse üks või kaks salmi isamaalist lau-lu vabal valikul.

Rühmavanem märgib korrapidaja teatamisel raamatusse, kes puudub ja mis põhjusel. Rühmavanem tea-tab, mida taotleb käesolev koondus.

Rühmavanem vaatab nüüd järele, kas tütarlaste riietus, kael, käed, küüned on puhtad ja korras. Korra-tused märgib teadmiseks enesele ning teatab need ainult asjaosalisele nelja silma all, püüdes mõjuda, et ta kõrvaldaks puudused.

Rühm asub sellekohasel märguan-del teostama koonduse kava.

Tegevus lõpetatud, koguvad jälle kõik rühmavanema käsklusel. Ase-tus endine. Järgnevad teadaanded ja korraldused. Rühmavanem: „tervi-tus lipule!” Laulavad „kodutütarde” sellekohast laulu.

Märkus: Senikaua kuni pole seda või pole suudetud veel õppida, lauldakse üks salm isamaalist lau-lu vabal valikul.

Seejärgi laseb rühmavanem lipu alla „Vabalt”.

Lahkub rühmavanem või lubab lahkuda liikmeil.

Jääb veel korrapidaja. Ta seab ruumid endisse korda, asetab paigale rühma varanduse (lipu, päevaraama-

tu jne.). Ruumide korraldamiseks võib ta lasta määrata endale abilisi, kui see tarvilik. Enne lahkumist märgib ta päevaraamatusse oma lah-kumise aja, ruumide korraldamise ja lukustamise.

Salga koondus. Algas analoogiline rühma koonduse omale ilma lipu tse-remooniata.

Salgavanema ilmudes tervitavad liikmed teda samuti vaikselt ning sellekohasel märguandel (käeviipe-ga) asetuvad poolkaares, salgava-nem ees keskel näoga nende poole ja laulavad „kodutütarde” laulu.

Edasi samuti kui rühma koondu-sel.

Lõpp analoogiliselt rühma koondu-se lõpule vastav salga koonduse ai-gusele.

Kodutütarde rühma pidulik koon-dus.

Pidulikke koondusi peetakse liikme kandidaatide vastuvõtmisel, liigete töötuse andmisel, Vabariigi aasta-päivil ja teistel pidulikel juhtumel.

Töötuse andmise koondus.

Ruumis, kus toimub pidulik koon-dus, on vajalik laud, millel kaks küünlajalga küünaldega. Küünlad süüdatakse ilma tseremooniata.

Rühm seatakse üles laua ette pool-kaares (kui võimalik, ilmugu rühm ruumi ühekordses reas, lipu järel).

Laua taha asuvad jaoskonnava-nem, rühmavanem ja selle abi (sei-savad).

Rühma lipukandja — määratakse või valitakse rühma liigete seast — assistentidega asetub lipuga laua otsa juures vasakul (vaadates jaos-konnavanema poolt).

Jaoskonnavanem: „tervitus lipule”.

Hümn.

Laua ette astuvad töötuse andjad (sellekohane käeviibe jaoskonnava-nemalt).

Jaoskonnavanem peab lühikese mõnelauselise kõne stindmuse täht-susest ja küsib: kas olete teadlikud „kodutütarde” eesmärkidest ja püüet-est?

Töötuseandjad vastavad üksikult järgimööda:

„Olen teadlik „kodutütarde” ees-märkidest ja püüetest ning tahan pühendada oma jõu nende saavuta-miseks ja täitmiseks”.

Jaoskonnavanem: andke siis püha-lik töötus! Igaiüks annab töötuse lipu ees, asetades käe tervituseks (töotu-se sõnad meavad olema peas) ja kir-jutab siis alla ka töötuselehele laual.

Jaoskonnavanem surub uue täis-õigusliku liikme kätt.

Seejärel ütleb jaoskonnavanem:

olete vastu võetud „kodutütarde“ täisõiguslikeks liikmeiks — näidake tegudega, et väärte seda. Rühmavanem, viige liikmed oma pere keskele!

Rühmavanem astub ees ja uued liikmed järel ning asetuvad oma endistele kohtadele, rühmavanem asetub rühma paremale tiivale.

Päevakohase lühikese kõne peab

ringkonnavanem, jaoskonna esinaine või tema asetäitja. Lauldakse „kodutütarde“ hümmi (seni kuni seda pole, mõnd isamaalist laulu vabal valikul).

Rühmaliikmed on kõik aeg valvel-seisakus.

Pärast laulu viiakse lipp sealt ruumist rühmavanema ja kahe assisten-

di saatel. Ka toomine ruumi sünnib samuti.

Pidulikku koondust võib teha pidulikumaks veel lauluga, mõne kohase muusikalise ettekandega või ka see, ga, et kõigil rühmaliikmeil on käes põlevad küünlad. mis saavad ka vastuvõetavad, kui nad on kirjutanud alla töötusele.

Viru Maleva üksuste
1933. a. „Karikavõistluste“ tulemused vintpüssidest keskmise silmade arvu järjekorras.

Järjekorra Nr.	Üksuse nimetus	Tegevliikm. arv üksuses	Võistlustest osavõtjate arv	Osavõtjate %	Keskmine silmade arv	Keskmine silmade arv jagatuna võistl. osav. arvu peale.	Võistlustel saavutatud üksuste parimad üksiktagajärjed.
24.	Pada komp.	85	81	94,1	28,558	30,320	E. Pitkma — 59 s. M. Korsten — 57 s. R. Urban — 57 s.
25.	Sõmeru komp.	82	80	97,5	27,511	28,200	A. Tennemann — 65 s. M. Möllits — 64 s. P. Uttendorff — 60 s.
26.	Vihula komp.	83	79	95,1	27,385	28,759	A. Laupmann — 59 s. A. Brems — 59 s. H. Uukado — 46 s.
27.	1. kompani	96	87	90,6	27,209	30,034	E. Siider — 72 s. J. Herne — 69 s. H. Jensen — 69 s.
28.	Kohtla komp.	52	52	100	25,846	25,846	E. Lehtse — 64 s. V. Mägin — 63 s. J. Plink — 58 s.
29.	Lüganuse komp.	77	64	83	25,400	30,562	T. Trummar — 66 s. B. Kriis — 63 s. J. Prokow — 61 s.
30.	Palmse komp.	97	84	86,5	25,020	29,240	E. Veinberg — 65 s. R. Lahi — 65 s. E. Goltz — 65 s.
31.	Haljala üksik r. r.	13	13	100	24,691	24,691	V. Bachblum — 49 s. J. Lillo — 43 s. G. Lepik — 42 s.
32.	Kadrina mlvk. side rühm	17	17	100	24,411	24,411	V. Otter — 55 s. J. Stern — 52 s. J. Fäälmann — 51 s.
33.	Maidla komp.	91	82	90,1	24,021	26,780	A. Lipp — 65 s. E. Isküll — 62 s. R. Luiker — 61 s.
34.	Vao komp.	83	80	96,3	23,651	24,537	A. Saage — 57 s. A. Rusi — 56 s. F. Kaber — 56 s.
35.	Aaspere komp.	97	76	78,3	23,051	24,421	J. Mathiesen — 65 s. A. Allese — 62 s. E. Lütüder — 53 s.
36.	I Rakvere mlvk. staap ja orkester	27	25	92,5	22,928	25,550	A. Verder — 55 s. K. Evert — 55 s. V. Stahlberg — 46 s.
37.	Haljala komp.	63	55	87,3	22,730	26,036	E. Tambik — 60 s. F. Saar — 57 s. V. Luuk — 51 s.

Järjekorra Nr. Nr.	Üksuse nimetus	Tegevliikm. arv üksuses	Võistlustest osavõtjate arv	Osavõtjate %	Keskmine silmade arv.	Keskmine silmade arv jagatuna võistl. osav. arvu peale	Võistlustel saavutatud üksuste parimad üksiktagajärjed
38.	Undla komp.	100	88	88	22,660	25,761	H. Kübarsepp — 58 s. J. Kütt — 57 s. G. Juuse — 55 s.
39.	Tudulinna komp.	61	58	95	21,016	22,105	T. Pruns — 56 s. A. Väli — 46 s. R. Blum — 45 s.
40.	Paasvere komp.	93	91	97,8	20,537	20,989	K. Kruuberg — 55 s. J. Öunapuu — 54 s. A. Kiili — 52 s.
41.	Kohtla-Järve komp.	97	97	100	19,340	19,340	E. Tsimmer — 61 s. E. Vilc — 57 s. V. Treeter — 53 s.
42.	Illuka komp.	56	33	58,9	14,285	24,242	J. Kaupmees — 68 s. J. Aps — 56 s. V. Kinn — 50 s.
43.	Küti üksik r. r.	21	11	52,3	13,952	26,636	H. Vilo — 48 s. A. Inno — 41 s. J. Rink — 40 s.

VIRU MALEVA

1933. a. püstoli „karikavõistluste“ tagajärjed malevkondade keskmise silmade arvu järjekorras. . .

Järjekorra Nr. Nr.	Üksuse nimetus	Võistluskohusliikude päälükute arv üksuses	Võistlustest osavõtjate arv.	Osavõtjate %	Keskmine tabamuste arv.	Võistlustel saavutatud üksuste parimad üksiktagajärjed.	Tabamused	Silmad
1.	Lüganuse malevkond.	15	15	100	6,466.	A. Sooden H. Reimann	10 10	93. 87.
2.	Haljala malevkond.	23	22	95,6	5,956.	A. Nurk A. Allese R. Länts P. Greenvaldt	8 10 10 9	70. 94. 82. 82.
3.	M. Staabi k-do, Iisaku komp., Tudu üks. rhm., Peresaare ü. rühm, Kunda komp., Illuka komp.	32	26	81,2	5,781.	J. Veemann A. Juurmann A. Davidov	10 10 9	83. 81. 80.
4.	II Rakvere malevkond.	33	32	96,9	4,969.	A. Luho J. Ukku A. Talli	9 8 8	76. 71. 67.
5.	V.-Nigula malevkond.	16	16	100	4,937.	R. Tiimus E. Pitkma N. Uudam	7 7 7	60. 57. 55.
6.	V.-Maarja malevkond.	28	27	96,5	4,857.	A. Laud V. Vall E. Mälgi	10 9 9	83. 78. 77.
7.	Jõhvi malevkond.	36	26	74,0	4,388.	A. Gabrell O. Kaljo O. Treifeldt	10 9 8	84. 79. 73.
8.	I Rakvere malevkond.	20	20	100	4,305.	W. Stahlberg H. Jensen J. Egorov	10 8 8	85. 63. 62.
9.	Kadrina malevkond.	17	16	94,1	4,176.	R. Kurimo V. Riisbach J. Kübarsepp	7 7 6	59. 53. 55.
10.	Rakvere srtkv. divisjon.	13	13	100	4,000.	K. Haus R. Tšernitsky E. Reinveg	8 7 6	65. 60. 53.

1) Keskmise silmade arvuga tulid vintpüssi „Karikavõistlustel“ esimesele 10-ale kohale alljärgnevad üksused:

1. kohale Vohnja kompani	53,156 s.
2. „ Kunda „	49,877 „
3. „ Jõhvi v. „	43,011 „
4. „ Salla „	42,265 „
5. „ Saksi „	41,878 „
6. „ Voka „	39,830 „
7. „ Rakvere v. „	37,405 „
8. „ Jõhvi al. pt. „	37,086 „
9. „ Kalvi kompani	36,744 „
10. „ Jõhvi õhukaitse patareid	36,543 „

2) Üksiktagajärgedes vintpüssi „Karikavõistlustel“ tulid 10-ale esimesele kohale alljärgnevad kaitse-liitlased:

1. Reimann, Hugo, Kalevi komp.	74 silma
2. Juurmann, Aleks., Kunda komp.	74 „
3. Neero, Aug., Kunda komp.	72 „
4. Siider, Edgar 1. kompani	72 „
5. Käbin, Karl, Mäetaguse kompani	70 „
6. Kullamaa, Valentiin, Jõhvi v. kompani	70 „
7. Olei, Meinhard, Iisaku kompani	69 „
8. Herne, Johannes, 1. kompani	69 „
9. Karja, Erich, Rakvere srtkv. div.	69 „
10. Jensen, Heiti, 1. kompani	69 „

3) Üksuste hindamine vintpüssi „Karikavõistlustest“ osavõtnute % järel.

Eeskujulik: 100%.

1) Vohnja komp., 2) Kunda k., 3) Jõhvi v. k., 4) Salla k., 5) Saksi k., 6) Voka k., 7) Jõhvi alevi patareid, 8) Kalvi k., 9) Jõhvi õhuk. patareid, 10) Porkuni k., 11) Kalevi k., 12) Tudu üksik rühm, 13) Peresaare üks. r., 14) Öppur k., 15) Kunda-Malla k., 16) Kohtla k., 17) Haljala üksik ratsa r., 18) Kadrina mlvk. side r., 19) Kohtla-Järve komp.

Väga hea: 90—99%.

1) Rakvere komp., 2) Rakvere suurtükiväe divisjon, 3) Rägavere k., 4) Küti k., 5) Simuna k., 6) Mäetaguse k., 7) Pada k., 8) Sõmeru k., 9) Vihula k., 10) 1. kompani, 11) Maidla komp., 12) Vao komp., 13) I Rakvere mlvk. staap ja orkester, 14) Tudulinna k., 15) Paasvere k.

Hea: 80—90%.

1) Iisaku komp., 2) Maleva staabi komando, 3) Lüganuse komp., 4) Palmse k., 5) Haljala k., 6) Undla k.

Rahuldav: 70—80%.

1) Aaspere komp.

Nõrk: alla 70%.

1) Illuka komp., 2) Küti üksik r. r.

1933 aasta „Karikavõistlused“.

Maleva esindajate kogu koosolekul 23. aprillil 1933 a. võeti vastu üksmeelne otsus, et 1933 a. „Karikavõistlustele“ toovad üksused välja 100% koosseisust. Karikavõistluste tulemustest ilmneb, et osa üksuseid on oma lubaduse ja ülesanded täiel määral täitnud, kuna osale näis üle jõu olevat täies koosseisust välja ilmuda. Siiski on 1933 a. võistluste tagajärjed märksa paremad varem peetutest. Eriti heaks võib lugeda üldist osavõtjate protsenti, mis on 93,8.

Võrdluspilt 3 aasta Karikavõistlustest oleks järgmine:

1. 1931 a. Osav. 33 üksust, 1614 kl., s. o. 56,7% maleva tegevliikm. üldarvust.

1932 a. Osav. 39 üksust, 2326 kl., s. o. 85,8% maleva tegevliikm. üldarvust.

1933 a. Osav. 43 üksust, 2602 kl., s. o. 93,8% maleva tegevliikm. üldarvust.

2. Parima üksuse keskmine tagajärg oli:

1931 a. 54,333 silma, s. o. 54,333% võimalikust 100 silmast.

1932 a. 46,943 silma, s. o. 58,678% võimalikust 80 silmast.

1933 a. 53,156 silma, s. o. 66,445% võimalikust 80 silmast.

3. Parima üksiklaskuri tagajärg oli:

1931 a. 85 silma, s. o. 85% võimalikust 100 silmast.

1932 a. 73 silma, s. o. 91,25% võimalikust 80 silmast.

1933 a. 74 silma, s. o. 92,5% võimalikust 80 silmast.

1933 a. karikavõistlustel 2602 kl. poolt on saavutatud 83 717 silma, mis annab keskmise igale võistlejale 32,174 silma, s. o. 40,2% võimalikust 80 s. ehk kogu maleva kohta 30,201 silma, s. o. 37,7% võimalikust 80 s.

Väljailmunute % suuruse järel oleks arvuliselt üksusi: (100%) — 19 üks., (90—99%) — 15 üks., (80—90%) — 6 üks., (70—80%) — 1 üks., (alla 70%) — 2 üksust.

Püstoli karikavõistluste tulemused on pisut halvemad, kuna neid peeti 1933 aastal esmakordselt ja laskjatel polnud küllaldaselt praktikat. Kuid osavõtjate % oleks võinud kõrgis malevkondades olla 100.

Toodud kokkuvõtted näitavad, et pealike ja malevlaste poolt on lõpule viidud suur töö. Töö tulemused näitavad edu ja tõusu laskealal, mis olgu meie ühiseks rõõmuks. Uutele võistlustele mingem vastu parima lootustega. Selleks jõudu ja püsivust!

G. V a h e r.

kolonel-leitnant,

Viru Maleva päälük.

A. K a r u k ä p p,

leitnant,

Vanem, instruktori k. t.

Ringkiri.

Rägavere, Sõmeru, Rakvere v. kompani päälükule.

Palun möödunud aasta eeskujul osa võtta 24. veebr. Vabariigi aastapäeva paraadist Rakveres. Kogumine Rakveresse kell 1000. Kogumine maleva staabi juurde Talarivis kell 1100.

Hobuste hoiukoht on Viru majandusühingu hoovis, kus kompanidel jätta kokkuleppel valvurid. Ilmu mine vormis ja täies varustuses käesidemetega.

G. V a h e r.

kolonel-leitnant,

Viru Maleva päälük.

A. K a r u k ä p p.

leitnant,

Vanem instruktori k. t.

RÄNDKARIKAS KÕNELEB.

1933 a. veebruari kuu külmal päeval, kui karikavõistluste tulemused selgitatud ja tagajärjed „Malevlases“ avaldatud, istusid instruktorid Kadrina jaamas reele. Suurt pakki õrnalt süles hoides läks sõit Saksi poole, kuhu kuulus üleandmisele karikas.

Pimedikus kohale jõudes selgus, et Saksi mehed olid suures mures ja ootuses, et kas kallid kandam kaduma ei läinud. Oli peaaegu pool valda suursündmuse puhuks kokku tulnud ja mis peaasi, Jaagupi vend oli selleks puhuks kallist kapakalja valmistanud, selleks, et esmakordselt uuest karikast juua.

Karika üleandmise pidustused algasid aktusega ja tushidega ja lõppesid koosviibimise ja kõnedega. Peolauas karikat ringikäia lastes, nii mõnigi mees, kes oma 50 silma väljalasknud, võttis täie õigusega kahe-

kordsed suutäied ja ega nullidele lähedalseisjadki vähem uhked olnud. Üks osasaajatest ülevamas meeleolus olles ütles: „Eks Teie virutanud kõik karika küljed Saksi kompani nime täis, nii kui nii ta siia jääbki!”

Huvitavaks ja isegi seiklusrikkaks kujunes tagasisõit Kadrina jaama. Ehkki hobusemees oli oma valla mees, juhtus siiski, et öösisel ajal teerajad võõraks olid muutunud. Oli õnn, et karikat enam tagasisõidul kaasas ei olnud, muidu teda oleks võinud kõigeiks muuks nimetada, aga mitte karikaks, kuna peaaegu iga 100 mtr. peal oli regi nooblist juhtimisest kogu liikuva ja liikumata inventaariga upakile lumes, kust suure vaevaga „nasvärke” lugedes välja ronida tuli. Jaama jõudes oli tunne, nagu suurelt merereisult tulles.

Sel aastal pööras õnn oma pale naabervalla poole, või korrates ühe võistleja sõnu: „see on see loorberitel kui värsketel heintel puhkamine!” Naabri valla mehed tulid tasa oma ette nohisedes ja viisid karika minema. On kuidas on, kuid au tuleb Saksi meestele siiski anda: 3 aastat kaitsesid nad karikat kui kantsi, mida ründasid 42 üksust, üks suunema — teine vähema hooga. Kunda me-

hed andsid isegi lubaduse karikat omale võtta, aga nad tahtsid vist lubadusega saksilasi moraalselt lüüa, — silmadega ei löönud.

Kui Jaagup karika edasiandmiseks ära tõi ja talt küsiti, et kas on kahju ära anda, oli vastuseks: „ei sest pole midagi, las' teised saavad ka vahest!”

Ees on siis nüüd sõit Vohnja. Jällegi Kadrina jaamast! Sel aastal vast ei ole teed nii hangedes ja auklised!?

Nüüd on Vohnia meestel pead püsti. Mõni ütleb, et ega nad nüüd vist naabrimeeste teregi vastu ei võta — mida siiski ei usu.

Kellele küll meaks karikas tuleval aastal minema. Nii mõnigi pealik kujutab teda endal oma vaimu silmes.

Karikas ise haudub kurje plaane lubades tegemist teha üksustega: kellel koosseis mitte alla 50 kl., tulevad võistleva kõik ühel päeval ja kus palju kl. vormi riides.

Elame. näeme!

Vastutav toimetaja: O. Luiga.
Väljaandja: Viru Maleva staap.

Kaitseliidu Keskjuhatusese rahalise loterii võitude nimekiri.

Loosimine peetud Tallinna maleva võimlas 20. detsembril 1933. a.

Kr. 10.000 — pil. nr. 70730. Kr. 2.500 — pil. nr. 47594. Kr. 1.000 — pil. nr. 20703.
Kr. 500 — pil. nr. nr. 45332, 65200. Kr. 250 — pil. nr. nr. 2483, 25715.
Kr. 100 — pil. nr. nr. 28614 40681 43143 58748 94387 97034 97831.

Võidud à kr. 50.—

Pil. nr. nr. 5143 25446 29593 43245 47942 48038 61336 66235 90011 95506

Võidud à kr. 10.—

Pil. nr. nr. 888 2532 11194 16498 16742 18626 24523 27825 28887 31133 34138 34148 36797 37385
44602 45591 46886 47091 50162 50169 51362 52066 53802 54378 55107 55702 65014 67733 72816
72987 75557 75572 81419 81430 82695 90550 92113 95034 95766 97869

Kr. 5.—

Pil. nr. nr.	099	828	1384	1622	1708	2209	2300	3023
4349	4449	5761	5800	5968	8075	8789	8954	9029
9363	10101	10635	10686	11968	12170	12848	14493	
14529	15168	15377	15835	17908	17800	18357	18793	
20593	21321	21625	22652	23208	23721	24067	24424	
24446	24690	24907	25089	25463	25984	26315	27297	
27479	28547	29137	29571	29900	30863	33330	33788	
35014	36284	36727	36939	36988	37541	38680	39627	
39648	39714	39747	40224	40302	40390	40607	40761	
40930	41283	41292	41306	41458	41588	41797	42219	
42639	42942	43344	43408	43526	43737	43816	43934	
44225	44291	44576	45824	45895	45942	47024	48870	
49911	50400	52872	53764	53895	54666	54280	54937	
55148	55255	55678	55850	56224	57119	57870	57997	
58304	58953	59002	59784	60106	60756	60853	61083	
61282	61457	61704	62384	63043	63067	63630	63928	
65949	65990	66515	67007	67211	68120	68697	69276	

69349	69959	70256	70532	70698	71505	71548	71935
72503	72992	73077	73104	74007	74088	74265	75025
75263	75427	75574	76058	76198	77356	79900	81714
81916	82709	83282	83448	84378	85203	85729	86745
87614	88568	88998	89157	89887	91003	91012	91681
92050	92525	93108	93174	93620	94388	94402	94482
95208	95329	95511	96102	96444	96480	96642	97428
98449	98573	98703	99029	99467	99516		

Kr. 2.50.

Pil. nr. nr.	37	89	101	118	180	313	391	473	516	579
598	600	604	619	718	765	794	811	832	856	881
976	994	1019	1074	1125	1220	1316	1347	1375	1483	1546
1557	1562	1615	1643	1684	1713	1729	1805	1816	1841	1945
2009	2024	2122	2145	2172	2278	2403	2646	2655	2677	2722
2742	2781	2789	2791	2886	2937	2986	3014	3053	3103	3144
3186	3228	3314	3346	3379	3393	3417	3437	3441	3491	3505
3536	3552	3579	3595	3605	3630	3662	3680	3734	3759	3815
3831	3878	3921	3947	3997	4051	4061				

